

เศรษฐศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการผลิตที่ยั่งยืน Economics to Drive Sustainable Production

วาสนา จักรแก้ว¹ และเกศสุดา สิทธิสันติกุล²
Wasana Chakkaew¹ and Ketsuda Sittisantikul²

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเศรษฐศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการผลิตที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการผลิตที่ยั่งยืนมีความสำคัญอย่างไร หลักการสำคัญในการสร้างการผลิตที่ยั่งยืน หลักการสำคัญในการสร้างการผลิตที่ยั่งยืน มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการผลิตที่ยั่งยืน การผลิตที่ยั่งยืนเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างอุตสาหกรรมที่มีอนาคตที่ยั่งยืนและสร้างคุณค่าทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว การผลิตที่ยั่งยืนไม่เพียงแต่ช่วยลดความเสี่ยงในการเผชิญกับปัญหาทางสิ่งแวดล้อมและสังคมแต่ยังสร้างโอกาสให้ธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคตด้วยการปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความยั่งยืน

คำสำคัญ : มาตรการทางเศรษฐศาสตร์, การผลิต, ความยั่งยืน

ABSTRACT

Academic articles on economics to drive sustainable production The objective is to study how important sustainable production is. Important principles for creating sustainable production Important principles for creating sustainable production Economic measures for sustainable production Sustainable production is the cornerstone for building an industry with a sustainable future and creating long-term economic, social and environmental value.

* Corresponding author Email : golf5174@gmail.com

¹มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษา ลำปาง

²มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Sustainable production not only reduces the risk of encountering environmental and social problems, but also creates opportunities for businesses to grow sustainably in the future by adapting to changes in society and the environment in a sustainable way..

Keywords: Economic measures, Production, Sustainability

ที่มาและความสำคัญ

จากปรากฏการณ์ภาวะโลกร้อน และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากสภาพอากาศ (Climate Change) ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ ซึ่งสาเหตุหลักๆ ของปัญหาส่วนหนึ่งก็ มาจากภาคธุรกิจ แนวคิดการผลิตเพื่อความยั่งยืนจึงเป็นแนวทางที่จะเป็นทางรอดของธุรกิจในการรับมือปัญหาการผลิตที่ยั่งยืน และยังเป็นแนวคิดที่สำคัญในการผลิตสินค้าและบริการโดยมุ่งหวังที่จะสร้างผลกระทบที่เป็นลบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมให้น้อย ที่สุด และมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายเกี่ยวกับความยั่งยืน และสร้างผลดีต่อเศรษฐกิจ สังคม และโลกได้ในที่สุด

การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลหรือมีปฏิสัมพันธ์ที่เกื้อกูลกันในระหว่างมิติต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จิตใจ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อันจะเป็นองค์ประกอบที่ จะรวมกันหรือองค์รวมในการทำให้ชีวิตมนุษย์สามารถอยู่ดีมีสุขได้ ทั้งสำหรับคนในรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นอนาคต เพราะ มาตรการทางเศรษฐศาสตร์จะสามารถขับเคลื่อนการผลิตที่ยั่งยืนจะช่วยโลกได้ เพราะปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากรและการ ขยายตัวของการผลิตและการบริโภคที่ขาดการคำนึงถึงผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบให้เกิด ปัญหาในหลายมิติ ทั้งปัญหามลพิษทางน้ำและอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศที่กำลังเป็นภัยคุกคามต่อมนุษยชาติอย่างรุนแรง ในการจัดการปัญหาเหล่านี้ทั้งในฝั่งของผู้ผลิตและผู้บริโภค การมี เครื่องมือหรือมาตรการทางเศรษฐศาสตร์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ผลิต และผู้บริโภค สอดคล้องกับการศึกษาของไกรสร วันละ (2564) ที่กล่าวว่า การทำธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จมักเน้นเรื่องกำไรโดย ละเลยทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืน และพีรพัฒน์ พันศิริ (2559) ยังชี้ชัดว่าเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจในระยะยาวเป็นแนวทางเพื่อบรรเทาผลกระทบเชิงลบและส่งเสริมให้ธุรกิจให้เติบโตไปพร้อมกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนด้วย

จากการพัฒนาเศรษฐกิจโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มข้นรุนแรง ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตที่กระทบต่อ สิ่งแวดล้อมหลายประเด็น เช่น ปัญหามลพิษ ปัญหาการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและ ผิดปกติ ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายและเกิดความเสื่อมโทรม เกิดสภาวะโลกร้อน ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบย้อนกลับมาทำให้เกิดผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม จนต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาให้เกิดความเหมาะสม สมดุล และคำนึงถึงความยั่งยืนให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐ ต้องตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาและการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และปรับการใช้โมเดลในการพัฒนาเศรษฐกิจผ่านโมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นการพัฒนาบนฐานของ 3 เศรษฐกิจ คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน(Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ไปพร้อม ๆ กันเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่าง เป็นรูปธรรมควบคู่กับการสร้างคุณค่า (Value Creation) การสร้างความมั่งคั่ง การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ และการสร้างความมั่นคงบนฐานทรัพยากรธรรมชาติ โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรตลอดห่วงโซ่ คุณค่าลดปริมาณของเสียจากระบบ เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติของประเทศและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม นอกจากการที่ ประเทศไทยมีโมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจแล้ว ประเทศไทยยังมีเป้าหมายการพัฒนาที่ ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติเป็นเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ตามเป้าหมายการพัฒนานระดับโลกที่องค์การสหประชาชาติ (UN) เสนอขึ้นมาในช่วง 2015 ที่ต้องการให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในเชิงวิถีคิดการพัฒนาในระดับฐานรากสอดคล้องกับผลการศึกษา ของจิรนนท์ นาคสมทรง (2563)

ที่พบว่า การพัฒนายั่งยืนคือต้องการให้ชีวิตคนมีความมั่นคงโดยเฉพาะคนเล็กคนน้อย และคนเปราะบาง ให้สังคมมีความมั่นคงที่ไม่ใช่เรื่องเงินอย่างเดียวแต่หมายรวมถึงทำให้โลกมีความยั่งยืนเรื่อง สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร เกิดสันติภาพและมีรัฐบาลที่มีธรรมาภิบาล เศรษฐกิจมีมนุษยชน และทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย

ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ให้ประสบความสำเร็จ และสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ปัจจัยทางด้านการส่งเสริมให้ผู้ผลิตปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่ยั่งยืนควบคู่กับการส่งเสริมให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน เป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนการสนับสนุนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ต้องมีการนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เข้ามาขับเคลื่อน เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ มาตรการทางภาษี มาตรการอุดหนุน มาตรการด้านราคา เป็นต้น เพราะมาตรการเหล่านี้ มีผลต่อการจูงใจต่อผู้ประกอบการและส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของผู้ผลิตและผู้บริโภคโดยตรงกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพการส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตของทุกภาคส่วนจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์มาปรับเปลี่ยนรวมถึงส่งเสริมให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอย่างยั่งยืน เพื่อนำไปสู่สังคมที่ดีและสิ่งแวดล้อมที่ดี ดังที่ สรรเสริญ วงศ์ช่อม (2554) ได้กล่าวว่า คุณภาพชีวิตที่ดีไม่ได้หมายถึงความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือเงินทองเท่านั้น แต่หมายถึงสุขภาพที่ดีสังคมที่ดี และสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วย

ทบทวนวรรณกรรม

หลักการสำคัญในการสร้างการผลิตที่ยั่งยืน

การดำเนินธุรกิจต้องเผชิญกับความท้าทายหลายมิติ นำมาซึ่งความเสี่ยงและโอกาส ซึ่งธุรกิจต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ทุกธุรกิจต้องบูรณาการและขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบตามบริบทองค์กร หลักการสำคัญในการสร้างการผลิตที่ยั่งยืนมีดังนี้

1. การใช้ทรัพยากรเป็นการใช้ทรัพยากรเป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพเพื่อลดการสูญเสียและการใช้ทรัพยากรหมดไป เช่น การใช้พลังงานทดแทนแหล่งพลังงานที่หมดไป
2. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษในการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงและการจัดการของเสียอย่างเหมาะสม
3. การให้ความสำคัญกับสังคมเป็นการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน
4. การพัฒนานวัตกรรมเป็นการนำเสนอเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตใหม่เพื่อลดการใช้ทรัพยากรและการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. การสร้างความต่อเนื่องเป็นการพัฒนาการผลิตที่มีความยั่งยืนยาวโดยการใช้นโยบายการบริหารจัดการที่เหมาะสมและการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการปรับปรุงต่อไป

การผลิตที่ยั่งยืนเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างอุตสาหกรรมที่มีอนาคตที่ยั่งยืนและสร้างคุณค่าทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว การผลิตที่ยั่งยืนไม่เพียงแต่ช่วยลดความเสี่ยงในการเผชิญกับปัญหาทางสิ่งแวดล้อมและสังคมแต่ยังสร้างโอกาสให้ธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคตด้วยการปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

1. ด้านพลังงาน

มาตรการทางเศรษฐศาสตร์สำหรับการผลิตที่ยั่งยืนด้านพลังงานมีหลายมิติเพื่อสนับสนุนการลดการใช้พลังงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน มาตรการที่ใช้มีดังนี้

1. การสนับสนุนพลังงานทดแทน โดยสนับสนุนการพัฒนาและการใช้งานของพลังงานทดแทน เช่น การให้เครดิตภาษีหรือการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในพลังงานทดแทน เพื่อส่งเสริมการใช้งานพลังงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานไบโอมาส์

2. การสนับสนุนการปรับเปลี่ยนในอุตสาหกรรม โดยสนับสนุนให้กิจการและอุตสาหกรรมเปลี่ยนจากการใช้พลังงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก เช่น การใช้น้ำมันหรือถ่านหิน ไปสู่การใช้พลังงานทดแทน เช่น การใช้พลังงานจากพลังงานทางน้ำ พลังงานทางลม หรือพลังงานทางแสงอาทิตย์

3. การสนับสนุนนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เป็นการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีการจับเก็บและใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การใช้เทคโนโลยีสมาร์ตในการบริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นต้น

4. การสนับสนุนการศึกษาและการแสดงออกในเรื่องของพลังงานทดแทน เป็นการสนับสนุนการศึกษาและการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและการใช้งานในท้องถิ่นและระดับชาติ เช่น การสร้างโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการศึกษเกี่ยวกับพลังงานทดแทนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย การสนับสนุนการจัดงานสัมมนาหรือการอบรมเกี่ยวกับพลังงานทดแทน การสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังงานทดแทนในสถาบันการศึกษาและศูนย์วิจัยต่างๆ

ดังนั้นมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการผลิตที่ยั่งยืนด้านพลังงานเป็นส่วนสำคัญของการสร้างอุตสาหกรรมที่มีอนาคตที่ยั่งยืนและการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาวดังที่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่ สุจิตรา วาสนาดำรงดี (2554) ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่สามารถทำได้ คือ การผลักดันให้ภาควิชาการและสื่อสารมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน รวมถึงสนับสนุนและเลือกผู้นำที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมผลักดันนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

2. ด้านคมนาคม

มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการผลิตที่ยั่งยืนด้านคมนาคมที่มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน มีดังนี้

1. การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ เป็นการลงทุนในระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายของคนและสินค้าไปมาได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย เช่น การขยายเครือข่ายขนส่งสาธารณะ การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาในระบบ เช่น รถไฟฟ้า รถบัสพลังงานทดแทน และระบบอัจฉริยะสำหรับการบริหารจัดการการจราจร

2. การสนับสนุนการใช้พลังงานที่มีความสะอาดและทดแทนในการขนส่ง เป็นการสนับสนุนให้รถขนส่งใช้พลังงานที่มีความสะอาดและทดแทน เช่น การส่งเสริมการใช้งานรถยนต์ไฟฟ้า รถบัสที่ใช้เทคโนโลยีน้ำมันไบโอดีเซล และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการใช้งานรถยนต์ไฟฟ้าและรถบัสที่มีการเชื่อมต่อในเครือข่ายขนส่งสาธารณะอย่างเหมาะสม

3. การส่งเสริมการใช้ระบบคมนาคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นการสนับสนุนให้มีการใช้งานระบบคมนาคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การส่งเสริมการใช้รถยนต์ไฟฟ้าและการใช้จักรยาน เพื่อลดการปล่อยมลพิษและก๊าซเรือนกระจกจากยานพาหนะ

4. การลงทุนในโครงข่ายดิจิทัล เป็นการพัฒนาโครงข่ายดิจิทัลที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การจราจรและการเคลื่อนย้ายสินค้า รวมถึงการสร้างระบบโครงข่ายสื่อสารและการจัดการจราจรผ่านการใช้เทคโนโลยี

5. การสนับสนุนนวัตกรรมในคมนาคม เป็นการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ในด้านคมนาคม เช่น การพัฒนาระบบการนำทางอัจฉริยะ เทคโนโลยีอัตโนมัติในยานพาหนะ และการพัฒนาแพลตฟอร์มการแบ่งปัน ยานพาหนะ

มาตรการเหล่านี้จะช่วยสร้างระบบคมนาคมที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายของคนและ สินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการปล่อยมลพิษและก๊าซเรือนกระจก และสร้างพื้นที่สำหรับการจราจรคมนาคมที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในระยะยาว

3. ด้านอุตสาหกรรม

การสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรมเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่มีการพิจารณาอย่างมากในยุคปัจจุบันเพื่อให้การผลิตเป็นที่ยั่งยืนทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถนำเสนอเพื่อสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืน ในอุตสาหกรรมควรประกอบไปด้วยดังนี้

1. การส่งเสริมนวัตกรรม เป็นการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ที่สามารถลด การใช้ทรัพยากรหรือประมุลทรัพยากรในการผลิต และสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. การสนับสนุนการฝึกอบรม เป็นการให้การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กับแรงงานในอุตสาหกรรม เพื่อให้พวกเขา มีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและกระบวนการการผลิตที่ยั่งยืน

3. การลงทุนในพื้นที่สำหรับการผลิตที่ยั่งยืน เป็นการสนับสนุนการลงทุนในอุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุน การผลิตที่ยั่งยืน เช่น การลงทุนในพลังงานทดแทนและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงในการผลิต

4. การสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป็นการให้เครดิตภาษีหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับกิจการที่ มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิต

5. การสนับสนุนการใช้วัตถุดิบที่มีความยั่งยืน เป็นการสนับสนุนการใช้วัตถุดิบที่มีความยั่งยืนและไม่เสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

6. การสนับสนุนการลงทุนในการบริหารจัดการทรัพยากร เป็นการสนับสนุนให้กิจการที่มีการบริหารจัดการ ทรัพยากรด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพและทำให้การผลิตเป็นที่ยั่งยืนมากขึ้น

7. การสนับสนุนธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เป็นการสนับสนุนธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อมและสังคมในการผลิต โดยให้การสนับสนุนในการลดการใช้ทรัพยากรและการลดการปล่อยมลพิษ

มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เหล่านี้จะช่วยสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมความเจริญทางเศรษฐกิจ และสร้างความยั่งยืนในระยะยาวให้กับธุรกิจและสังคมทั้งหมด

4. ด้านการท่องเที่ยว

การสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากขึ้น มาตรการทาง เศรษฐศาสตร์ที่สามารถนำมาใช้ประกอบด้วย

1. การสนับสนุนการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นการลงทุนในการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ นักท่องเที่ยว เช่น โรงแรมที่มีมาตรฐาน สถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่บันเทิง เพื่อสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ดีและมีความ ประทับใจ

2. การส่งเสริมการการภาษีสำหรับธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการให้เครดิตภาษีหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจที่มุ่งเน้นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ดี เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในกิจการท่องเที่ยว

3. การสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น เป็นการสนับสนุนโครงการที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น เช่น การสนับสนุนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว

4. การสนับสนุนการสร้างสัมพันธระหว่างภาคสาธารณะและเอกชน เป็นการสนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

5. การสนับสนุนการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะ เป็นการสนับสนุนให้แรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีทักษะและความรู้ที่เพียงพอเพื่อให้บริการท่องเที่ยวอย่างมืออาชีพและมีคุณภาพ

6. การสนับสนุนการตลาดและโปรโมชั่น: การสนับสนุนการตลาดและโปรโมชั่นสำหรับประเทศหรือสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มความรู้สึและความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นๆ

การนำเสนอมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพสามารถช่วยสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

5. ด้านการเกษตรและอาหาร

การสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในด้านเกษตรและอาหารเป็นการให้ความมั่นคงแก่การอาหารของประชาชนและในการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถนำเสนอเพื่อสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านเกษตรและอาหาร

1. การสนับสนุนการเข้าถึงเทคโนโลยี โดยการให้การฝึกอบรมและการสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ๆ แก่เกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต เช่น การใช้เทคโนโลยีการเกษตรอัจฉริยะ การใช้ระบบการเพาะปลูกแบบน้ำตาหรือน้ำจำลองเพื่อลดการใช้น้ำและปุ๋ยเคมี และเพิ่มผลผลิต

2. การสนับสนุนการศึกษาและการฝึกอบรม โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้เทคโนโลยีและวิธีการผลิตที่ยั่งยืน เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการที่ดินและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์

3. การสนับสนุนการตลาดสินค้าเกษตร โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีช่องทางการตลาดที่เหมาะสมและยั่งยืน เพื่อเพิ่มรายได้และสร้างความมั่นคงในการผลิต เช่น การสนับสนุนการตลาดออนไลน์ การสร้างชุมชนขายสินค้าเกษตร

4. การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรใช้พลังงานทดแทน เช่น การใช้พลังงานแสงอาทิตย์หรือพลังงานลมในการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรและการทำนา

5. การสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เช่น การใช้การจัดการน้ำและการใช้พื้นที่เพาะปลูกที่มีประสิทธิภาพ

6. การสนับสนุนการวางแผนการผลิต โดยการสนับสนุนให้เกษตรกรมีการวางแผนการผลิตที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เพื่อลดการสูญเสียและเพิ่มผลผลิต

การนำเสนอมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เหล่านี้จะช่วยสร้างการผลิตที่ยั่งยืนในด้านเกษตรและอาหาร โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เกษตรกรและชุมชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการส่งเสริมด้านผลิตภาพเป็นหลัก โดยเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งคณะทำงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12 (2560) สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน ได้กล่าวว่า การทำเกษตรส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาเครื่องจักรกลทุนแรงที่ต้องใช้พลังงานไฟฟ้าหรือเชื้อเพลิง และมีการใช้สารเคมีในการเกษตร แม้ว่าการทำเกษตรในหลาย

พื้นที่ทั้งในเชิงกลุ่มและในเชิงพื้นที่ จะได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนหรือแนวคิดอื่น ๆ ที่สอดคล้องกัน แต่ยังคงขาดแนวทางการขับเคลื่อนเพื่อความยั่งยืนอย่างมีพลังที่ชัดเจน

6. ด้านการจัดซื้อและจัดจ้าง

การสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนในด้านการจัดซื้อและจัดจ้างเป็นการสร้างธุรกิจที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถนำเสนอเพื่อสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านการจัดซื้อและจัดจ้าง ประกอบไปด้วย

1. การสนับสนุนการใช้วัสดุและทรัพยากรที่ยั่งยืน เป็นการสนับสนุนให้กิจการเลือกใช้วัสดุและทรัพยากรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพที่สูงและมีผลต่อสิ่งแวดล้อมที่น้อยที่สุด โดยการให้เสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของวัสดุและทรัพยากรต่างๆ

2. การสนับสนุนการจัดการโซเชี่ยลและการติดต่อ เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีการสื่อสารและโซเชี่ยลมีเดียที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความโปร่งใสและความโปร่งใสในกระบวนการการจัดซื้อและจัดจ้าง

3. การสนับสนุนสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีการเลือกใช้ผู้ผลิตและผู้จัดจ้างที่มีมาตรฐานที่สูงและมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตที่ยั่งยืน

4. การสนับสนุนความยืดหยุ่นและการนำเสนอการพัฒนา เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอก และสนับสนุนการนำเสนอและการพัฒนานวัตกรรมที่สามารถสร้างความเป็นเลิศในการจัดซื้อและจัดจ้าง

5. การสนับสนุนการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะ เป็นการสนับสนุนให้พนักงานมีทักษะและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อและจัดจ้างที่ยั่งยืน โดยการให้โอกาสในการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะตามความต้องการของกิจการ

การนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในด้านการจัดซื้อและจัดจ้างจะช่วยให้กิจการสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว โดยเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมธุรกิจและที่มาโดยรวม

7. ด้านฉลากสินค้า

การสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านฉลากสินค้าเป็นหนึ่งในวิธีที่สามารถสร้างความต่อเนื่องและยั่งยืนในการตลาดสินค้า มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถนำเสนอเพื่อสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านฉลากสินค้า ประกอบด้วย

1. การสนับสนุนการสร้างฉลากสินค้าที่มีข้อมูลที่ถูกต้องและโปร่งใส เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีฉลากสินค้าที่มีข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ วิธีการผลิต ส่วนประกอบ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. การสนับสนุนการใช้ฉลากสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการสนับสนุนให้กิจการใช้ฉลากสินค้าที่มีการใช้วัสดุและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความสำเร็จทางธุรกิจที่ยั่งยืน

3. การสนับสนุนการพัฒนาฉลากสินค้าที่สร้างความเข้าใจและการยอมรับ เป็นการสนับสนุนให้กิจการพัฒนาฉลากสินค้าที่สร้างความเข้าใจและการยอมรับจากผู้บริโภค เช่น การใช้ภาษาที่ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ การใช้สัญลักษณ์และสีที่มีความหมายและมีผลต่อความรู้สึกของผู้บริโภค

4. การสนับสนุนการใช้ฉลากสินค้าที่สร้างความไว้วางใจและการเชื่อมั่น เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีฉลากสินค้าที่สร้างความไว้วางใจและเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค เช่น การรับรองคุณภาพ การอนุมัติจากองค์กรหรือหน่วยงานที่เชื่อถือได้

5. การสนับสนุนการใช้ฉลากสินค้าที่สร้างความรับรองและการรับรองคุณภาพ เป็นการสนับสนุนให้กิจการมีฉลากสินค้าที่ได้รับการรับรองคุณภาพและการรับรองความยั่งยืน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและตลาด

การนำเสนอมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในด้านฉลากสินค้าจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนในระยะยาว โดยเสริมสร้างคุณภาพและความน่าเชื่อถือในตลาด

8. ด้านเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการสร้างความยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถสนับสนุนการผลิตที่ยั่งยืนด้านเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดังต่อไปนี้

1. การสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการสนับสนุนให้มีการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการผลิตที่ยั่งยืน เช่น การสร้างพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมสีเขียว การพัฒนาพื้นที่เพื่อการเกษตรอินทรีย์ และการสร้างพื้นที่สำหรับการผลิตพลังงานทดแทน

2. การสนับสนุนการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะ เป็นการสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะสำหรับแรงงานท้องถิ่น เพื่อให้พนักงานมีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการผลิตที่ยั่งยืน และสนับสนุนการสร้างศักยภาพในการทำงานของกลุ่มอุตสาหกรรมท้องถิ่น

3. การสนับสนุนการพัฒนาระบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนกิจการและการผลิตที่ยั่งยืนในพื้นที่ โดยการสนับสนุนให้มีการวางแผนที่ดีและการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

4. การสนับสนุนนโยบายที่เป็นมิตรต่อกิจการ เป็นการสนับสนุนให้มียุทธศาสตร์ที่เป็นมิตรต่อกิจการที่มุ่งเน้นการผลิตที่ยั่งยืน โดยการให้สิทธิประโยชน์และส่วนลดภาษีต่อกิจการที่มุ่งเน้นการลดการใช้พลังงาน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการใช้วัสดุที่มีการกำหนดมาตรฐานสำหรับการผลิตที่ยั่งยืน

5. การสนับสนุนนวัตกรรมและการวิจัย เป็นการสนับสนุนให้มีการพัฒนานวัตกรรมและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตที่ยั่งยืน เช่น การสนับสนุนการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถสนับสนุนกิจการและการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การนำเสนอมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในด้านเมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการผลิตที่ยั่งยืนและการพัฒนาในพื้นที่ท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

“ความยั่งยืน” เป็นเป้าหมายที่สำคัญที่องค์กรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและพยายามหากลยุทธ์การดำเนินงานในการเพิ่มการเจริญเติบโตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มผลผลิตอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิตที่ลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มีการมาตรฐานความปลอดภัย มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด ลดการใช้พลังงาน รวมถึงการสร้างสมดุลระหว่างองค์กร พนักงาน และชุมชนให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยการอนุรักษ์ทรัพยากร จะช่วยให้เกิดการตระหนักใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด ในการลดการสูญเสียและลดปริมาณคาร์บอนทางนิเวศ ซึ่งจะช่วยปกป้องระบบนิเวศทางธรรมชาติและมั่นใจในความสามารถในการเกิดขึ้นมาทดแทนได้ใหม่ มีความยืดหยุ่นและการปรับตัว ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานะที่เปลี่ยนแปลงและเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่ตลอดเวลา เช่น การขาดแคลนทรัพยากรหรือสถานการณ์สภาพอากาศที่รุนแรง ดังนั้นความยืดหยุ่นในการปรับตัว จึงสามารถรักษา

ประสิทธิภาพการทำงานและความเป็นอยู่ที่ดี เมื่อต้องเผชิญหน้ากับความท้าทาย ความสามารถในการทำกำไรในระยะยาวจากการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการลดต้นทุน และการจัดการกับข้อขัดแย้งของสังคม ก็สร้างความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้นระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลกระทบทางสังคมที่รวมไปถึงความเท่าเทียมทางสังคมและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ด้วยการมีผลผลิตที่ดี ก็ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพของบุคลากร สุขภาวะของชุมชน และประชากรในกลุ่มเปราะบาง เพื่อการมีชีวิตร่วมกันในสังคมที่เท่าเทียมมากขึ้นและครอบคลุมให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ท้าทายให้ค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น การผลักดันการสร้างนวัตกรรมใหม่ จึงจะสามารถนำไปสู่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีรูปแบบธุรกิจใหม่ๆ และความสร้างสรรค์ทางสังคม

เอกสารอ้างอิง

- ไกรสร วันละ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอมพร. (2564). การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยวารสาร. 7(3) กันยายน - ธันวาคม 2564. น.*
- คณะทำงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12. (2560). *แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. 2560-2579.*
- จิรนนท์ นาคสมทรง. (2563). เศรษฐกิจหมุนเวียนหนทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและบทบาทของการบัญชี. *วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 12(3), 157-172.*
- พิรดาว สุจริตพันธ์ และคณะ. (2566). เศรษฐกิจสีเขียวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. *วารสารร้อยแก่นสาร, 9 (1) มกราคม 2566. หน้า 627-62.*
- ลดาวลัย คำภา. (2555). ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจไทยภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *วารสารเศรษฐศาสตร์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 6(2), หน้า 1-27.*
- สุจิตรา วาสนาดำรงดี. (2556). เศรษฐกิจสีเขียว. *วารสารสิ่งแวดล้อม, 17(4), ตุลาคม - ธันวาคม 2556. หน้า 1-8*
- สรเสรีญ วงศ์ขุ่ม. (2554). *การวางแผนพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง.*